

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 191 (XXXV) — Nr. 495

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Miercuri, 7 iunie 2023

SUMAR

Nr.	Pagina	Nr.	Pagina	
LEGI ȘI DECRETE				
160.	— Lege privind aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 13/2021 pentru modificarea Ordonanței Guvernului nr. 18/2016 privind amenajarea spațiului maritim	2		
790.	— Decret pentru promulgarea Legii privind aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 13/2021 pentru modificarea Ordonanței Guvernului nr. 18/2016 privind amenajarea spațiului maritim	2		
★				
161.	— Lege pentru modificarea art. 11 lit. a) din Legea nr. 514/2003 privind organizarea și exercitarea profesiei de consilier juridic.....	3		
791.	— Decret privind promulgarea Legii pentru modificarea art. 11 lit. a) din Legea nr. 514/2003 privind organizarea și exercitarea profesiei de consilier juridic	3		
★				
164.	— Lege pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 46/2022 privind măsurile de punere în aplicare a Regulamentului (UE) 2019/452 al Parlamentului European și al Consiliului din 19 martie 2019 de stabilire a unui cadru pentru examinarea investițiilor străine directe în Uniune, precum și pentru modificarea și completarea Legii concurenței nr. 21/1996	4–5		
794.	— Decret privind promulgarea Legii pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 46/2022 privind măsurile de punere în aplicare a Regulamentului (UE) 2019/452 al Parlamentului European și al Consiliului din 19 martie 2019 de stabilire a unui cadru pentru examinarea investițiilor străine directe în Uniune, precum și pentru modificarea și completarea Legii concurenței nr. 21/1996	5		
★				
165.	— Lege privind aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 35/2022 pentru modificarea Ordonanței Guvernului nr. 41/1994 privind autorizarea plății cotizațiilor la organizațiile internaționale interguvernamentale la			
			care România este parte, precum și pentru aprobarea plății cotizațiilor anuale în vederea participării Institutului Național de Statistică — România în calitate de asociat în cadrul Comitetului de Statistică și Guvernanță în Statistică al Organizației pentru Cooperare și Dezvoltare Economică și de membru instituțional în cadrul Institutului Internațional de Statistică	6
		795.	— Decret pentru promulgarea Legii privind aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 35/2022 pentru modificarea Ordonanței Guvernului nr. 41/1994 privind autorizarea plății cotizațiilor la organizațiile internaționale interguvernamentale la care România este parte, precum și pentru aprobarea plății cotizațiilor anuale în vederea participării Institutului Național de Statistică — România în calitate de asociat în cadrul Comitetului de Statistică și Guvernanță în Statistică al Organizației pentru Cooperare și Dezvoltare Economică și de membru instituțional în cadrul Institutului Internațional de Statistică	6
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE				
			Decizia nr. 573 din 22 noiembrie 2022 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 34 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 114/2018 privind instituirea unor măsuri în domeniul investițiilor publice și a unor măsuri fiscal-bugetare, modificarea și completarea unor acte normative și prorogarea unor termene	7–10
			Decizia nr. 72 din 2 martie 2023 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 91 alin. (1) teza a doua din Legea nr. 85/2014 privind procedurile de prevenire a insolvenței și de insolvență.....	10–13
REPUBLICĂRI				
			Hotărârea Guvernului nr. 620/2001 pentru aprobarea Regulamentului de organizare și funcționare a Agenției Naționale pentru Locuințe	14–16

LEGI ŞI DECRETE**PARLAMENTUL ROMÂNIEI****CAMERA DEPUTAŢILOR****SENATUL****LEGE****privind aprobarea Ordonanţei Guvernului nr. 13/2021
pentru modificarea Ordonanţei Guvernului nr. 18/2016
privind amenajarea spaţiului maritim**

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Articol unic. — Se aprobă Ordonanţa Guvernului nr. 13 din 30 august 2021 pentru modificarea Ordonanţei Guvernului nr. 18/2016 privind amenajarea spaţiului maritim, adoptată în temeiul art. I pct. II.2 din Legea nr. 195/2021 privind abilitarea Guvernului de a emite ordonanţe, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 831 din 31 august 2021.

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 şi ale art. 76 alin. (2) din Constituţia României, republicată.

p. PREŞEDINTELE CAMEREI
DEPUTAŢILOR,
VASILE-DANIEL SUCIU

p. PREŞEDINTELE SENATULUI,
ALINA-ŞTEFANIA GORGHIU

Bucureşti, 31 mai 2023.
Nr. 160.

PREŞEDINTELE ROMÂNIEI**DECRET****pentru promulgarea Legii privind aprobarea Ordonanţei
Guvernului nr. 13/2021 pentru modificarea Ordonanţei
Guvernului nr. 18/2016 privind amenajarea spaţiului maritim**

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) şi ale art. 100 alin. (1) din Constituţia României, republicată,

Preşedintele României d e c r e t e a z ă :

Articol unic. — Se promulgă Legea privind aprobarea Ordonanţei Guvernului nr. 13/2021 pentru modificarea Ordonanţei Guvernului nr. 18/2016 privind amenajarea spaţiului maritim şi se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREŞEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

Bucureşti, 31 mai 2023.
Nr. 790.

PARLAMENTUL ROMÂNIEI
CAMERA DEPUTAȚILOR **SENATUL**

LEGE
pentru modificarea art. 11 lit. a) din Legea nr. 514/2003
privind organizarea și exercitarea profesiei de consilier juridic

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Articol unic. — La articolul 11 din Legea nr. 514/2003 privind organizarea și exercitarea profesiei de consilier juridic, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 867 din 5 decembrie 2003, cu completările ulterioare, litera a) se modifică și va avea următorul cuprins:

„a) activitatea didactică preuniversitară, universitară și de cercetare juridică, activitatea literară, culturală și publicistică nesalarizată;”

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

p. PREȘEDINTELE CAMEREI
DEPUTAȚILOR,
VASILE-DANIEL SUCIU

p. PREȘEDINTELE SENATULUI,
ALINA-ȘTEFANIA GORGHIU

București, 31 mai 2023.
Nr. 161.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

DECRET
privind promulgarea Legii pentru modificarea art. 11 lit. a)
din Legea nr. 514/2003 privind organizarea și exercitarea
profesiei de consilier juridic

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea pentru modificarea art. 11 lit. a) din Legea nr. 514/2003 privind organizarea și exercitarea profesiei de consilier juridic și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

București, 31 mai 2023.
Nr. 791.

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

L E G E

pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 46/2022 privind măsurile de punere în aplicare a Regulamentului (UE) 2019/452 al Parlamentului European și al Consiliului din 19 martie 2019 de stabilire a unui cadru pentru examinarea investițiilor străine directe în Uniune, precum și pentru modificarea și completarea Legii concurenței nr. 21/1996

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Articol unic. — Se aprobă Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 46 din 14 aprilie 2022 privind măsurile de punere în aplicare a Regulamentului (UE) 2019/452 al Parlamentului European și al Consiliului din 19 martie 2019 de stabilire a unui cadru pentru examinarea investițiilor străine directe în Uniune, precum și pentru modificarea și completarea Legii concurenței nr. 21/1996, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 379 din 18 aprilie 2022, cu următoarele modificări și completări:

1. La articolul 2, după litera g) se introduc două noi litere, literele h) și i), cu următorul cuprins:

„h) *investitor din Uniunea Europeană:*

1. persoană fizică, care este cetățean al unui stat membru al Uniunii Europene, care a realizat sau intenționează să realizeze o investiție în România;

2. persoană juridică, al cărei sediu social se află într-un stat membru al Uniunii Europene, care a realizat sau intenționează să realizeze o investiție în România;

3. persoană juridică, al cărei sediu social se află într-un stat membru al Uniunii Europene, care a realizat sau intenționează să realizeze o investiție în România, în care este exercitat în mod direct sau indirect controlul de către: o persoană fizică ce este cetățean al unui stat membru al Uniunii Europene, o persoană juridică al cărei sediu social se află într-un stat membru al Uniunii Europene sau o altă entitate juridică, fără personalitate juridică, organizată în temeiul legilor unui stat care este membru al Uniunii Europene;

4. administrator fiduciar al unei entități fără personalitate juridică ce a realizat sau intenționează să realizeze o investiție în România sau o persoană aflată într-o poziție similară, dacă aceasta este cetățean al Uniunii Europene, în cazul unei persoane fizice, sau dacă aceasta are sediul social într-un stat membru al Uniunii Europene, în cazul unei persoane juridice, sau dacă această entitate a fost constituită în temeiul legilor unui stat care este stat membru al Uniunii Europene;

i) *concentrare economică* — definită potrivit prevederilor art. 9 din Legea nr. 21/1996, republicată, cu modificările și completările ulterioare.”

2. La articolul 3 alineatul (1), litera a) se modifică și va avea următorul cuprins:

„a) au ca obiect domeniile de activitate prevăzute la art. 2 din Hotărârea Consiliului Suprem de Apărare a Țării nr. 73/2012 referitoare la aplicarea art. 46 alin. (9) din Legea concurenței nr. 21/1996, republicată, cu modificările și completările ulterioare, prin raportare la criteriile prevăzute la art. 4 din Regulament; și”.

3. La articolul 3, după alineatul (1) se introduce un nou alineat, alineatul (1¹), cu următorul cuprins:

„(1¹) Prin excepție de la prevederile alin. (1), vor fi supuse examinării și avizării CEISD și notificărilor transmise potrivit art. 47 alin. (1) din Legea nr. 21/1996, republicată, cu modificările și completările ulterioare, indiferent dacă sunt investitori străini sau investitori din Uniunea Europeană, dacă acestea îndeplinesc condițiile prevăzute la alin. (1) lit. a) și b).”

4. La articolul 3, după alineatul (4) se introduce un nou alineat, alineatul (5), cu următorul cuprins:

„(5) Modalitatea de stabilire a valorii investiției va fi prevăzută prin instrucțiuni ale Consiliului Concurenței.”

5. La articolul 7 alineatul (1), după litera l) se introduce o nouă literă, litera m), cu următorul cuprins:

„m) un reprezentat al Ministerului Energiei.”

6. La articolul 7, alineatul (8) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(8) În cadrul CEISD va funcționa un grup de lucru format din experți ai instituțiilor prevăzute la alin. (1), coordonat de Secretariatul CEISD, care se va reuni ori de câte ori este necesar. Aceștia vor fi numiți prin actul administrativ al conducătorului instituțiilor pe care le reprezintă, care se comunică Secretariatului CEISD, în termen de 30 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență. Activitatea experților va consta în elaborarea de analize, studii de specialitate, recomandări sau opinii pentru membrii CEISD, care vor fi avute în vedere la analiza cererilor de autorizare.”

7. La articolul 9, după alineatul (3) se introduce un nou alineat, alineatul (3¹), cu următorul cuprins:

„(3¹) În situația în care CEISD constată, în condițiile art. 5 alin. (2), că o investiție străină directă a fost pusă în aplicare cu nerespectarea prevederilor Regulamentului sau ale prezentei ordonanțe de urgență și afectează securitatea sau ordinea publică a României sau este de natură să afecteze proiecte sau programe de interes pentru Uniunea Europeană, va emite un aviz prin care va propune anularea investiției directe.”

8. La articolul 9, alineatele (4) și (6) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(4) Avizul CEISD prevăzut la alin. (2) va fi conform în situația reglementată la alin. (2) lit. a) și consultativ în situațiile reglementate la alin. (2) lit. b), c) și alin. (3¹).

„(6) Dacă prin avizul transmis de CEISD se propune una dintre soluțiile prevăzute la alin. (2) lit. b), c) și alin. (3¹), acesta este transmis Guvernului în vederea emiterii unei hotărâri prin care să autorizeze condiționat, să respingă cererea de autorizare a investiției străine directe sau să dispună anularea investiției. În cazul în care soluția propusă este cea de la alin. (2) lit. b), CEISD va transmite și angajamentele propuse și asumate de solicitant în vederea autorizării condiționate a investiției străine directe, angajamente de natură să înlăture îngrijorările identificate de CEISD. Condițiile, criteriile, termenele, procedura pentru acceptarea și evaluarea angajamentelor propuse și nominalizarea autorității sau instituțiilor publice care vor monitoriza respectarea angajamentelor se vor face la propunerea CEISD și vor fi stabilite prin hotărâre a Guvernului.”

9. La articolul 9, după alineatul (6) se introduce un nou alineat, alineatul (6¹), cu următorul cuprins:

„(6¹) În cazul în care soluția propusă este cea prevăzută la alin. (3¹), CEISD va transmite și condițiile, criteriile, termenele și procedura pentru anularea investiției străine directe care vor fi stabilite prin hotărâre a Guvernului.”

10. La articolul 9, alineatul (11) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(11) Declanșarea procedurii privind cercetarea detaliată a cererii de autorizare de către CEISD potrivit prevederilor alin. (10) poate avea loc și la solicitarea CSAT, atunci când acesta deține date sau informații cu privire la posibila aplicare a prezentei ordonanțe de urgență în cazul unei cereri de autorizare aflate pe rolul CEISD.”

11. **La articolul 18, după punctul 1 se introduce un nou punct, punctul 11, cu următorul cuprins:**

„11. **La articolul 24, după alineatul (7) se introduc patru noi alineate, alineatele (8)–(11), cu următorul cuprins:**

«(8) Consiliul Concurenței asigură fondurile necesare funcționării Comisiei pentru examinarea investițiilor străine directe, denumită în continuare *CEISD*, prevăzută la art. 7 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 46/2022 privind măsurile de punere în aplicare a Regulamentului (UE) 2019/452 al Parlamentului European și al Consiliului din 19 martie 2019 de stabilire a unui cadru pentru examinarea investițiilor străine directe în Uniune, precum și pentru modificarea și completarea Legii concurenței nr. 21/1996.

(9) Pentru activitatea depusă, membrii grupului de experți prevăzută la art. 7 alin. (8) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 46/2022 beneficiază de indemnizație de ședință stabilită în cuantum de până la 15% din indemnizația lunară corespunzătoare funcției de ministru, prevăzută de Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare, iar membrii *CEISD* beneficiază de indemnizație de ședință în cuantum de până la 30% din indemnizația lunară corespunzătoare funcției de ministru, prevăzută de Legea-cadru nr. 153/2017, cu modificările și completările ulterioare.

(10) Finanțarea activității *CEISD* se realizează de la bugetul de stat, prin bugetul alocat Consiliului Concurenței, în limitele fondurilor alocate cu această destinație prin legile anuale ale bugetului de stat, pentru:

a) pregătirea profesională a membrilor *CEISD*, membrilor grupului de experți ai *CEISD* și persoanelor care desfășoară activități specifice Secretariatului *CEISD*;

b) realizarea de analize, studii, consultanță și expertiză;

c) indemnizațiile de ședință acordate membrilor Comisiei *CEISD*;

d) indemnizațiile de ședință acordate membrilor grupului de experți prevăzută la art. 7 alin. (8) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 46/2022;

e) participarea membrilor *CEISD*, a persoanelor care desfășoară activitate specifică Secretariatului *CEISD* și a membrilor grupului de experți prevăzută la art. 7 alin. (8) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 46/2022 la congrese naționale și internaționale în domeniul de reglementare al Regulamentului (UE) 2019/452 al Parlamentului European și al Consiliului din 19 martie 2019 de stabilire a unui cadru pentru examinarea investițiilor străine directe în Uniune, la activități de cooperare cu statele membre, cu statele cu care există încheiate parteneriate strategice, cu Comisia Europeană sau cu alte organisme sau instituții publice internaționale, la proiecte și programe de asistență tehnică, precum și la proiecte de înfrățire instituțională;

f) organizarea de către Consiliul Concurenței de congrese, conferințe și alte acțiuni profesionale derulate cu scopul sprijinirii activității desfășurate de către *CEISD*.

(11) Modalitatea de aplicare a prevederilor alin. (9) și (10) se stabilește prin regulament al Consiliului Concurenței aprobat prin ordin al președintelui Consiliului Concurenței, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I.»

12. **La articolul 18 punctul 3, după alineatul (3) al articolului 31¹ se introduce un nou alineat, alineatul (4), cu următorul cuprins:**

„(4) Punerea în aplicare a dispozițiilor prezentului articol va fi detaliată prin regulament adoptat prin ordin al președintelui Consiliului Concurenței.”

13. **La articolul 18 punctul 4, alineatul (10) al articolului 47 se modifică și va avea următorul cuprins:**

„(10) Consiliul Concurenței va informa *CEISD* în legătură cu operațiunile de concentrare economică care sunt notificate acestuia, susceptibile să fie analizate din punctul de vedere al siguranței naționale, potrivit Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 46/2022.”

14. **La articolul 18 punctul 6, articolul 71¹ se abrogă.**

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, în condițiile art. 77 alin. (2), cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

p. PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR,
CIPRIAN-CONSTANTIN ȘERBAN

p. PREȘEDINTELE SENATULUI,
ALINA-ȘTEFANIA GORGHIU

București, 31 mai 2023.
Nr. 164.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

DECRET

privind promulgarea Legii pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 46/2022 privind măsurile de punere în aplicare a Regulamentului (UE) 2019/452 al Parlamentului European și al Consiliului din 19 martie 2019 de stabilire a unui cadru pentru examinarea investițiilor străine directe în Uniune, precum și pentru modificarea și completarea Legii concurenței nr. 21/1996

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (3) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă :

Articol unic. — Se promulgă Legea pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 46/2022 privind măsurile de punere în aplicare a Regulamentului (UE) 2019/452 al Parlamentului European și al Consiliului din 19 martie 2019 de stabilire a unui cadru pentru examinarea investițiilor străine directe în Uniune, precum și pentru modificarea și completarea Legii concurenței nr. 21/1996 și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

București, 31 mai 2023.
Nr. 794.

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

L E G E

privind aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 35/2022 pentru modificarea Ordonanței Guvernului nr. 41/1994 privind autorizarea plății cotizațiilor la organizațiile internaționale interguvernamentale la care România este parte, precum și pentru aprobarea plății cotizațiilor anuale în vederea participării Institutului Național de Statistică — România în calitate de asociat în cadrul Comitetului de Statistică și Guvernanță în Statistică al Organizației pentru Cooperare și Dezvoltare Economică și de membru instituțional în cadrul Institutului Internațional de Statistică

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Articol unic. — Se aprobă Ordonanța Guvernului nr. 35 din 31 august 2022 pentru modificarea Ordonanței Guvernului nr. 41/1994 privind autorizarea plății cotizațiilor la organizațiile internaționale interguvernamentale la care România este parte, precum și pentru aprobarea plății cotizațiilor anuale în vederea participării Institutului Național de Statistică — România în calitate de asociat în cadrul Comitetului de Statistică și

Guvernanță în Statistică al Organizației pentru Cooperare și Dezvoltare Economică și de membru instituțional în cadrul Institutului Internațional de Statistică, adoptată în temeiul art. 1 pct. I.1 din Legea nr. 186/2022 privind abilitarea Guvernului de a emite ordonanțe și publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 856 din 31 august 2022.

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

p. PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR,
CIPRIAN-CONSTANTIN ȘERBAN

p. PREȘEDINTELE SENATULUI,
ALINA-ȘTEFANIA GORGHIU

București, 31 mai 2023.
Nr. 165.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

pentru promulgarea Legii privind aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 35/2022 pentru modificarea Ordonanței Guvernului nr. 41/1994 privind autorizarea plății cotizațiilor la organizațiile internaționale interguvernamentale la care România este parte, precum și pentru aprobarea plății cotizațiilor anuale în vederea participării Institutului Național de Statistică — România în calitate de asociat în cadrul Comitetului de Statistică și Guvernanță în Statistică al Organizației pentru Cooperare și Dezvoltare Economică și de membru instituțional în cadrul Institutului Internațional de Statistică

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea privind aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 35/2022 pentru modificarea Ordonanței Guvernului nr. 41/1994 privind autorizarea plății cotizațiilor la organizațiile internaționale interguvernamentale la care România este parte, precum și pentru aprobarea plății cotizațiilor anuale în vederea participării Institutului Național de Statistică — România în calitate de asociat în cadrul Comitetului de Statistică și Guvernanță în Statistică al Organizației pentru Cooperare și Dezvoltare Economică și de membru instituțional în cadrul Institutului Internațional de Statistică și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

București, 31 mai 2023.
Nr. 795.

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 573

din 22 noiembrie 2022

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 34 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 114/2018 privind instituirea unor măsuri în domeniul investițiilor publice și a unor măsuri fiscal-bugetare, modificarea și completarea unor acte normative și prorogarea unor termene

Marian Enache	— președinte
Mihaela Ciochină	— judecător
Cristian Deliorga	— judecător
Dimitrie-Bogdan Licu	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Simina Popescu-Marin	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Ioan-Sorin-Daniel Chiriază.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 34 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 114/2018 privind instituirea unor măsuri în domeniul investițiilor publice și a unor măsuri fiscal-bugetare, modificarea și completarea unor acte normative și prorogarea unor termene, excepție ridicată de Lucrețiu Sebastian Teacă în Dosarul nr. 2.494/107/2019 al Tribunalului Alba — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ, fiscal și de insolvență și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.179D/2020.

2. La apelul nominal lipsesc părțile. Procedura de înștiințare este legal îndeplinită.

3. Magistratul-asistent referă asupra cauzei și arată că autorul excepției a comunicat, la dosarul cauzei, note scrise prin care, în susținerea criticilor de neconstituționalitate privind existența unui tratament juridic discriminatoriu în materia acordării sporului de muncă pentru condiții vătămătoare, a anexat Hotărârea nr. 283 din 10 martie 2021 a Colegiului director al Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării.

4. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate, sens în care invocă Decizia Curții Constituționale nr. 809 din 7 decembrie 2021 și arată că Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 114/2018 respectă dispozițiile art. 115 alin. (4) din Constituție, urgența adoptării sale fiind justificată în preambulul acestui act normativ, care a vizat asigurarea unei anumite politici bugetare în anul respectiv. Nu sunt încălcate nici dispozițiile art. 16 din Constituție, deoarece prevederile legale criticate, prin conținutul lor, asigură faptul că personalul plătit din fonduri publice este remunerat la fel, fără privilegii sau discriminări.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

5. Prin Încheierea din 20 iulie 2020, pronunțată în Dosarul nr. 2.494/107/2019, **Tribunalul Alba — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ, fiscal și de insolvență a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 34 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 114/2018 privind instituirea unor măsuri în domeniul investițiilor publice și a unor măsuri fiscal-**

bugetare, modificarea și completarea unor acte normative și prorogarea unor termene. Excepția a fost ridicată de Lucrețiu Sebastian Teacă într-o cauză având ca obiect soluționarea unei cereri privind acordarea unor drepturi salariale (sporul pentru condiții vătămătoare).

6. În motivarea excepției de neconstituționalitate, autorul acesteia susține, în esență, că dispozițiile art. 34 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 114/2018 privind sporurile pentru condiții de muncă sunt neconstituționale, sens în care formulează critici de neconstituționalitate extrinsecă, arătând că: prevederile legale criticate nu sunt emise în condițiile prevăzute de lege; aceste dispoziții sunt emise cu depășirea prevederilor legii în baza căreia au fost adoptate; prevederile legale criticate sunt emise fără a exista o situație extraordinară a cărei reglementare nu poate fi amânată; urgența emiterii acestor dispoziții nu este motivată în cuprinsul actului normativ; sunt afectate regimul instituțiilor fundamentale ale statului, drepturile, libertățile și îndatoririle prevăzute de Constituție și se încalcă egalitatea în drepturi, cauzând o discriminare vădită între personalul plătit din fonduri publice care are un salariu echivalent cu cel de la nivelul anului 2022, din Legea-cadru nr. 153/2017, sau personalul nou-încadrat, numit sau promovat pentru care nu există funcții similare în plată și personalul plătit din fonduri publice care nu are un salariu echivalent cu cel de la nivelul anului 2022 din Legea-cadru nr. 153/2017 sau personalul care nu este nou-încadrat, numit sau promovat.

7. Astfel, contrar art. 108 alin. (3) din Constituție, dispozițiile art. 34 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 114/2018, în măsura în care se referă și la sporurile pentru condiții de muncă, nu sunt emise în condițiile prevăzute de lege și sunt emise cu depășirea prevederilor legii în baza căreia au fost adoptate.

8. Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 114/2018 a fost emisă în temeiul art. 115 alin. (4) din Constituție, însă în preambulul acestui act normativ nu se regăsește motivarea plafonării, începând cu 1 ianuarie 2019, a cuantumului sporurilor la nivelul cuantumului acordat pentru luna decembrie 2018 și nu se regăsește nici motivul urgenței acestei plafonări realizate prin prevederile de lege criticate. Dispozițiile art. 34 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 114/2018, în măsura în care se referă și la sporurile pentru condiții de muncă, au fost emise fără a exista o situație extraordinară a cărei reglementare nu poate fi amânată și fără a fi corelate cu dispozițiile art. 23 din Legea-cadru nr. 153/2017 și ale art. 1 de la pct. B din capitolul I al anexei nr. VIII la același act normativ.

9. Se mai arată că, în contradicție cu art. 115 alin. (6) din Constituție, dispozițiile art. 34 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 114/2018, în măsura în care se referă inclusiv la sporurile pentru condiții de muncă, afectează regimul instituțiilor fundamentale ale statului, precum și drepturile, libertățile și îndatoririle prevăzute de Constituție. Prin prevederile art. 34 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului

nr. 114/2018, Guvernul a stabilit o altă modalitate de calculare/acordare a sporurilor pentru condiții de muncă, în contradictoriu cu prevederile art. 7 lit. i) și ale art. 23 din Legea-cadru nr. 153/2017 și ale art. 1 de la pct. B din capitolul I al anexei nr. VIII la Legea-cadru nr. 153/2017. Spre exemplificare, autorul excepției arată că, începând cu data de 1 ianuarie 2018, inclusiv începând cu data de 1 august 2019, a beneficiat de un spor pentru condiții de muncă vătămătoare în cuantum fix de 204 lei, care a scăzut sub aspect procentual ori de câte ori s-au modificat condițiile de muncă în privința salariului de bază.

10. Sub aspect intrinsec, autorul excepției susține că, prin încălcarea art. 16 alin. (1) din Constituție, dispozițiile art. 34 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 114/2018 determină o discriminare vădită între personalul plătit din fonduri publice care are un salariu echivalent cu cel de la nivelul anului 2022 sau personalul nou-încadrat, numit sau promovat pentru care nu există funcții similare în plată și personalul plătit din fonduri publice care nu are un salariu echivalent cu cel de la nivelul anului 2022, potrivit Legii-cadru nr. 153/2017, sau personalul care nu este nou-încadrat, numit sau promovat. Concret, dispozițiile art. 34 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 114/2018 cauzează o discriminare vădită între personalul plătit din fonduri publice care în luna decembrie 2018 avea un spor pentru condiții de muncă de cel mult 15% din salariul de bază, stabilit corect în funcție de condițiile vătămătoare din acea lună (decembrie 2018), și personalul plătit din fonduri publice care în luna decembrie 2018 avea un spor pentru condiții de muncă de 0% sau de cel mult 4% din salariul de bază, stabilit greșit în funcție de condițiile vătămătoare ce au existat în perioada 2009—2017 și în funcție de cuantumul în lei al sporului din luna ianuarie 2018.

11. Tratatul diferențiat aplicat nu este justificat obiectiv de un scop legitim și rezonabil și constituie în mod clar discriminare, interzisă de art. 16 alin. (1) și art. 20 alin. (2) din Constituție coroborat cu dispozițiile art. 1 din Protocolul nr. 12 la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale și cu prevederile art. 7 din Declarația universală a drepturilor omului. Se susține că atât bugetarii avantajati din punctul de vedere al modului de stabilire a sporului și a cuantumului procentual acordat, cât și bugetarii dezavantajați (printre care se află și autorul excepției), începând cu 1 februarie 2018 și în continuare începând cu 1 ianuarie 2019, se află în situații similare, în sensul că toți bugetarii din cadrul aceleiași loc de muncă efectuează simultan o muncă în aceleași condiții vătămătoare și pentru toți este menționată în documentele emise de către Direcția de Sănătate Publică întrunirea aceleiași număr de factori de risc sub influența cărora își desfășoară activitatea. (De exemplu, în buletinul de expertizare emis, conform legii, de către Direcția de Sănătate Publică Alba, pentru toți angajații Agenției de Plăți și Intervenție pentru Agricultură — Centrul Județean Alba, în care autorul excepției își desfășoară activitatea, este consemnată întrunirea unui număr de 5 factori de risc, dar cu toate acestea sporurile pentru condiții vătămătoare au fost stabilite și acordate în mod diferit de angajator.) Atât timp cât persoanele avantajate și persoanele dezavantajate își desfășoară activitatea în aceleași condiții de muncă vătămătoare sau periculoase, diferența de tratament aplicată în ceea ce privește modalitatea de stabilire a sporului și a cuantumului procentual acordat nu se justifică. Sporul pentru condiții de muncă vătămătoare sau periculoase reprezintă o compensație a riscurilor actuale.

12. De asemenea, având în vedere principiul importanței sociale a muncii, prevăzut de art. 6 lit. d) din Legea-cadru nr. 153/2017, este evident că sporul pentru condiții de muncă vătămătoare trebuie să se acorde în funcție de riscurile activității, nicidecum în funcție de nivelul de salarizare al fiecăruia sau modalitatea angajării ori promovării.

13. În susținerea criticilor de neconstituționalitate sunt invocate considerente privind nediscriminarea reținute în jurisprudența Înaltei Curți de Casație și Justiție (Decizia nr. 24 din 12 mai 2008, Decizia nr. 21 din 21 noiembrie 2016), a Curții Europene a Drepturilor Omului (Hotărârea din 13 iunie 1979, pronunțată în Cauza *Marckx împotriva Belgiei*), a Curții de Justiție a Uniunii Europene (Hotărârea din 26 ianuarie 1999, pronunțată în Cauza *F.C. Terhoeve*, și Hotărârea din 22 iunie 2011, pronunțată în Cauza *Marie Landtová*).

14. **Tribunalul Alba — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ, fiscal și de insolvență** consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Reține că problematica invocată nu implică aspecte de neconstituționalitate, ci de discriminare între funcționarii publici, ale căror salarii de bază, calculate potrivit Legii-cadru nr. 153/2017, depășesc salariul de bază prevăzut de lege pentru anul 2022 și cei ale căror salarii de bază nu depășesc salariul de bază prevăzut de lege pentru anul 2020. În consecință, dispozițiile art. 34 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 114/2018 nu contravin Constituției.

15. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

16. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, notele scrise depuse de autorul excepției, concluziile procurorului, prevederile legale criticate, raportate la dispozițiile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

17. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

18. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie dispozițiile art. 34 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 114/2018 privind instituirea unor măsuri în domeniul investițiilor publice și a unor măsuri fiscal-bugetare, modificarea și completarea unor acte normative și prorogarea unor termene, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1116 din 29 decembrie 2018.

19. Curtea observă că dispozițiile art. 34 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 114/2018 au fost modificate prin art. 1 pct. 12 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2020 privind unele măsuri fiscal-bugetare și pentru modificarea și completarea unor acte normative, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 11 din 9 ianuarie 2020, fiind păstrată, de principiu, soluția legislativă. Însă, întrucât în cauza dedusă judecării produc efecte juridice prevederile art. 34 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 114/2018 în forma anterioară acestei modificări și având în vedere Decizia Curții Constituționale nr. 766 din 15 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 549 din 3 august 2011, potrivit căreia „sunt supuse controlului de constituționalitate și legile sau ordonanțele ori dispozițiile din legi sau din ordonanțe ale căror efecte juridice continuă să se producă și după ieșirea lor din vigoare”, urmează a fi reținute ca obiect al excepției aceste dispoziții legale, care au următorul cuprins: „*Începând cu 1 ianuarie 2019, cuantumului sporurilor, indemnizațiilor, compensațiilor, primelor și al celorlalte elemente ale sistemului de salarizare care fac parte, potrivit legii, din salariul brut lunar, solda lunară de care beneficiază*

personalul plătit din fonduri publice, se menține cel mult la nivelul cuantumului acordat pentru luna decembrie 2018, în măsura în care personalul ocupă aceeași funcție și își desfășoară activitatea în aceleași condiții.”

20. În opinia autorului excepției, prevederile de lege ce formează obiectul excepției contravin dispozițiilor din Constituție cuprinse în art. 16 alin. (1) privind egalitatea în drepturi, art. 20 alin. (2) referitor la tratatele internaționale privind drepturile omului și art. 108 alin. (3) privind emiterea ordonanțelor Guvernului, art. 115 alin. (4) și (6) privind adoptarea și limitele ordonanțelor de urgență ale Guvernului.

21. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că prevederile art. 34 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 114/2018 au mai făcut obiect al controlului de constituționalitate, iar prin Decizia nr. 809 din 7 decembrie 2021, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 177 din 22 februarie 2022, instanța de contencios constituțional a respins, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate.

22. Astfel, analizând criticile de neconstituționalitate extrinsecă raportate la art. 115 alin. (4) din Constituție, Curtea a reiterat jurisprudența sa referitoare la condițiile de adoptare a unei ordonanțe de urgență a Guvernului, prin care a statuat că Guvernul poate adopta o ordonanță de urgență în următoarele condiții, întrunite în mod cumulativ: existența unei situații extraordinare; reglementarea acesteia să nu poată fi amânată; urgența să fie motivată în cuprinsul ordonanței. Plecând de la aceste considerente, Curtea a observat că în preambulul Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 114/2018 se menționează că reglementarea criticată a fost adoptată având în vedere: „obligăția Guvernului de a conduce politica fiscal-bugetară într-un mod care să asigure predictibilitatea acesteia pe termen mediu, în scopul menținerii stabilității macroeconomice, instituită prin Legea responsabilității fiscal-bugetare nr. 69/2010, republicată, pe baza căreia să fie fundamentat proiectul bugetului de stat pe anul 2019; necesitatea adoptării, în cel mai scurt timp, a legii bugetului de stat, legii bugetului asigurărilor sociale de stat și perspectiva 2020—2021”. Se mai arată că „măsurile propuse stau la baza fundamentării veniturilor și cheltuielilor bugetului general consolidat”, „luând în considerare că pentru păstrarea echilibrului bugetare sunt necesare unele măsuri menite să mențină volumul cheltuielilor bugetare la un nivel care să permită respectarea condiționalităților asumate de Guvernul României, inclusiv în ceea ce privește nivelul deficitului bugetar”.

23. De asemenea, Curtea a observat că în nota de fundamentare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 114/2018 se face referire la „măsurile deja prevăzute în Legea-cadru nr. 153/2017, cu impact asupra bugetului general consolidat în anul 2018, precum și necesitatea respectării țintei de deficit de sub 3% din PIB”, sens în care sunt necesare stabilirea pentru perioada 2019—2021 a unor măsuri fiscal-bugetare, precum și continuarea aplicării unora dintre măsurile care vizează limitarea cheltuielilor aprobate în anii anteriori. Una dintre aceste măsuri constă în „menținerea cel mult la nivelul cuantumului acordat pentru luna decembrie 2018 a cuantumului sporurilor, indemnizațiilor, compensațiilor, primelor și al celorlalte elemente ale sistemului de salarizare care fac parte, potrivit legii, din salariul brut lunar, indemnizația brută de încadrare, solda lunară de care beneficiază personalul plătit din fonduri publice, în măsura în care personalul ocupă aceeași funcție și își desfășoară activitatea în aceleași condiții”.

24. Având în vedere aceste precizări și ținând cont de preambulul Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 114/2018 în care se precizează că „neadoptarea în regim de urgență a măsurilor fiscal-bugetare propuse ar genera un impact suplimentar asupra deficitului bugetului general consolidat, afectând în mod semnificativ sustenabilitatea finanțelor publice”,

Curtea a constatat, pe de o parte, caracterul urgent al adoptării măsurilor, acestea fiind necesare la fundamentarea strategiei fiscal-bugetare pe perioada 2019—2021, a bugetului de stat și a bugetului asigurărilor sociale de stat pe anul 2019. Urgența este, așadar, motivată în cuprinsul ordonanței de urgență criticate. Pe de altă parte, situația care impune adoptarea acestor măsuri constituie o stare de fapt obiectivă, independentă de voința Guvernului, care poate fi încadrată în conceptul constituțional de „situații extraordinare a căror reglementare nu poate fi amânată”, astfel cum acesta a fost definit în jurisprudența Curții.

25. Reținând că legiuitorul trebuie să dispună, la punerea în aplicare a politicilor sale, mai ales a celor sociale și economice, de o marjă de apreciere, pentru a se pronunța atât asupra existenței unei probleme de interes public, care necesită adoptarea unui act normativ, cât și asupra alegerii modalităților de aplicare a acestuia, Curtea a constatat că dispozițiile art. 115 alin. (4) din Constituție nu sunt încălcate.

26. În ceea ce privește criticile referitoare la încălcarea prevederilor art. 16 și ale art. 20 alin. (2) din Constituție, precum și ale art. 7 din Declarația universală a drepturilor omului, Curtea a constatat că prevederile legale criticate vizează, prin conținutul lor normativ, întregul personal plătit din fonduri publice, fără a institui privilegii ori discriminări pe considerente arbitrare.

27. De asemenea, reținând că sporurile, premiile și alte stimulente reprezintă drepturi salariale suplimentare, nu drepturi fundamentale, consacrate și garantate de Constituție, Curtea a constatat că prevederile legale criticate referitoare la menținerea cuantumului sporurilor și al celorlalte elemente ale sistemului de salarizare care fac parte, potrivit legii, din salariul brut lunar, de care beneficiază personalul plătit din fonduri publice nu afectează drepturi fundamentale. În consecință, dispozițiile art. 115 alin. (6) din Constituție nu sunt sub niciun aspect încălcate.

28. În ceea ce privește pretensele neconcordanțe între dispozițiile legale criticate și norme cuprinse în Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 492 din 28 iunie 2017, Curtea a precizat că examinarea constituționalității unui text de lege are în vedere compatibilitatea acestuia cu dispozițiile constituționale pretins încălcate, iar nu compararea mai multor legi între ele și raportarea concluziei ce ar rezulta din această comparație la dispoziții ori principii ale Constituției. Procedându-se astfel s-ar ajunge inevitabil la concluzia că, deși fiecare dintre dispozițiile legale este constituțională, numai coexistența lor ar pune în discuție constituționalitatea uneia dintre ele. Rezultă deci că într-o astfel de situație nu se pune în discuție o chestiune privind constituționalitatea, ci una de coordonare a legislației în vigoare, de competența autorității legiuitoare (a se vedea, în acest sens, Decizia nr. 76 din 25 aprilie 2000, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 350 din 27 iulie 2000, Decizia nr. 81 din 25 mai 1999, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 325 din 8 iulie 1999, sau Decizia nr. 6 din 14 ianuarie 2003, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 79 din 7 februarie 2003).

29. Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să justifice reconsiderarea jurisprudenței Curții Constituționale, atât soluția pronunțată, cât și considerentele pe care aceasta se sprijină își mențin valabilitatea și în cauza de față.

30. Distinct, referitor la invocarea Hotărârii nr. 283 din 10 martie 2021 a Colegiului director al Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării, Curtea precizează că aceasta relevă aspecte privind înțelegerea conținutului normelor juridice criticate, prin corelare cu alte dispoziții legale, ceea ce, în cauză, implică operațiuni de interpretare și aplicare a legilor în materia salarizării personalului plătit din fonduri publice. Modalitatea de interpretare și aplicare a dispozițiilor de lege criticate excedează

controlului de constituționalitate exercitat de instanța de contencios constituțional, aceasta revenind autorităților publice cu competență în materia salarizării personalului plătit din fonduri publice, iar, în caz de litigiu, instanțelor judecătorești.

31. De asemenea, referitor la invocarea dispozițiilor art. 108 alin. (3) din Constituție, Curtea precizează că Legea fundamentală instituie, prin art. 108 alin. (3) și art. 115 alin. (1)—(3), competența Guvernului de a emite ordonanțe, deci o competență normativă derivată dintr-o lege de abilitare, adoptată de Parlament, prin care unica autoritate legiuitoare din România delegă, pentru un interval limitat de timp, competența de legiferare în domenii strict delimitate de Constituție și de

33. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Lucrețiu Sebastian Teacă în Dosarul nr. 2.494/107/2019 al Tribunalului Alba — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ, fiscal și de insolvență și constată că dispozițiile art. 34 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 114/2018 privind instituirea unor măsuri în domeniul investițiilor publice și a unor măsuri fiscal-bugetare, modificarea și completarea unor acte normative și prorogarea unor termene sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului Alba — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ, fiscal și de insolvență și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 22 noiembrie 2022.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

MARIAN ENACHE

Magistrat-asistent,
Simina Popescu-Marin

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 72

din 2 martie 2023

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 91 alin. (1) teza a doua din Legea nr. 85/2014 privind procedurile de prevenire a insolvenței și de insolvență

Marian Enache	— președinte
Mihaela Ciochină	— judecător
Cristian Deliorga	— judecător
Dimitrie-Bogdan Licu	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Mihaela Senia Costinescu	— magistrat-asistent-șef

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Loredana Brezeanu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 91 alin. (1) teza a doua din Legea nr. 85/2014 privind procedurile de prevenire a insolvenței și de insolvență, excepție ridicată de BRD — Groupe Société Générale — S.A. din București în Dosarul nr. 29.969/3/2014 al Tribunalului București — Secția a VII-a civilă. Excepția de neconstituționalitate formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 2.359D/2019.

2. La apelul nominal se prezintă autoarea excepției, prin avocații Cristian Radu și Vladimir Diaconiță, lipsind celelalte părți. Procedura de înștiințare este legal îndeplinită.

legea de abilitare. De asemenea, sub aspectul competenței de legiferare, relația dintre puterea legislativă și cea executivă se desăvârșește prin competența conferită Guvernului de a adopta ordonanțe de urgență în condițiile stabilite de art. 115 alin. (4)—(6) din Constituție.

32. În prezenta cauză, Curtea reține că actul normativ criticat este o ordonanță de urgență adoptată de Guvern în temeiul art. 115 alin. (4)—(6) din Constituție, iar nu o ordonanță simplă, care să fie adoptată de Guvern în temeiul unei legi de abilitare, potrivit art. 108 alin. (3) și art. 115 alin. (1)—(3) din Constituție, și, în consecință, constată că dispozițiile art. 108 alin. (3) din Constituție nu sunt incidente.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul avocaților prezenți, care susțin că, în cadrul procedurii insolvenței, creditorii garantați sunt discriminați în raport cu creditorii privilegiați care își valorifică drepturile în cadrul unei proceduri de executare silită de drept comun, discriminare interzisă de art. 16 din Constituție. Astfel, în vreme ce aceștia din urmă își pot realiza drepturile valorificând bunurile grevate de ipoteca lor la prețul pieței, creditorii din procedura insolvenței suferă o restrângere a dreptului de proprietate asupra creanței ipotecare, într-o măsură care nu este proporțională cu scopul pentru care a fost dispusă măsura asigurătorie în procesul penal, respectiv confiscarea. Prin urmare, dispozițiile criticate aduc atingere art. 44 și art. 136 alin. (5) din Constituție, coroborate cu art. 53 referitor la restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți fundamentale.

4. Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, arătând că scopul măsurii reglementate prin norma criticată este păstrarea bunului în patrimoniul persoanei în vederea preluării de către stat, însă aceasta nu împiedică înstrăinarea bunului în condițiile prevăzute de lege.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

5. Prin Încheierea din 24 iunie 2019, pronunțată în Dosarul nr. 29.969/3/2014, **Tribunalul București — Secția a VII-a civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 91 alin. (1) teza a doua din Legea nr. 85/2014 privind procedurile de prevenire a insolvenței și de insolvență.** Excepția a fost ridicată de contestatoarea BRD — Groupe Société Générale — S.A., în calitate de creditor într-o cauză având ca obiect procedura insolvenței.

6. **În motivarea excepției de neconstituționalitate** autoarea arată că, spre deosebire de creditorii care își valorifică drepturile în cadrul unei executări silit de drept comun sau în cadrul procedurii de insolvență a persoanei fizice, care își vor putea realiza drepturile valorificând bunurile grevate de ipoteca lor la prețul pieței, nefiind afectați de existența măsurilor asigurătorii penale dispuse în vederea confiscării, întrucât acestea nu vor urmări bunul după valorificare, creditorii garantați, care își valorifică drepturile în cadrul procedurii insolvenței, sunt discriminați, întrucât teza finală a art. 91 alin. (1) din Legea nr. 85/2014 diminuează în mod nejustificat prețul la care urmează să se valorifice bunurile și, implicit, gradul de recuperare a creanțelor.

7. Discriminarea operează și cu privire la creditorii care beneficiază de clauze de preferință asupra unor bunuri ce constituie obiectul măsurilor asigurătorii dispuse în vederea confiscării speciale și/sau extinse și care își valorifică drepturile în cadrul procedurii insolvenței, cu menținerea măsurilor asigurătorii respective, față de creditorii care beneficiază de clauze de preferință asupra unor bunuri aparținând, inițial, unor societăți aflate în insolvență, dar care, spre deosebire de cei dintâi, își valorifică drepturile după ce s-a dispus măsura confiscării speciale/extinse pe parcursul procedurii de insolvență. Așadar, creditorul care își valorifică drepturile de ipotecar în cadrul procedurii insolvenței asupra bunului în privința căruia poartă, în continuare, sechestrul penal (i) riscă să nu poată înstrăina bunul grevat de ipotecă, (ii) riscă să suporte devalorizarea bunului care decurge din scurgerea timpului, (iii) riscă să suporte cheltuieli de conservare mari și, în fine, (iv) chiar dacă se reușește vânzarea dreptului supus sechestrului, prețul obținut în cadrul licitației, din care creditorul își poate satisface creanța, este un preț inferior prețului pieței. Toate aceste consecințe negative sunt generate direct de împrejurarea că bunul grevat de ipotecă continuă să fie afectat de sechestrul și în urma valorificării lui în cadrul insolvenței. Astfel, textul contestat restrânge dreptul fundamental de proprietate al creditorilor garantați, consacrat ca atare de art. 44 din Constituție, fără ca această restrângere să respecte condițiile stabilite de art. 53 din Constituție.

8. **Tribunalul București — Secția a VII-a civilă** apreciază că excepția de neconstituționalitate este întemeiată, întrucât continuarea reorganizării debitoarei se va efectua și prin valorificarea bunurilor acesteia, iar conform Dosarului penal nr. 193/P/2014 asupra majorității bunurilor debitoarei a fost instituit sechestrul penal.

9. Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

10. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile părții prezente, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

11. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

12. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie dispozițiile art. 91 alin. (1) teza a doua din Legea nr. 85/2014 privind procedurile de prevenire a insolvenței și de insolvență, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 466 din 25 iunie 2014, care au următorul cuprins: „(1) *Bunurile înstrăinate de administratorul judiciar sau lichidatorul judiciar, în exercițiul atribuțiilor sale prevăzute de prezenta lege, sunt dobândite libere de orice sarcini, precum privilegiul, ipotecă, gajuri sau drepturi de retenție, sechestre, de orice fel. Fac excepție de la acest regim măsurile asigurătorii dispuse în procesul penal în vederea confiscării speciale și/sau confiscării extinse.*”

13. În opinia autoarei excepției de neconstituționalitate, prevederile legale criticate contravin dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 16 alin. (2) privind egalitatea în drepturi, art. 44 referitor la dreptul de proprietate, precum și în art. 53 referitor la restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți fundamentale.

14. Examinând criticile de neconstituționalitate formulate, Curtea reține că executarea silită este procedura prin intermediul căreia titularul unui drept, recunoscut printr-o hotărâre judecătorească sau prin alt titlu executoriu, îl constrânge, cu ajutorul organelor competente ale statului, pe debitorul său, care nu își execută de bunăvoie obligația corelativă, să o aducă la îndeplinire în mod silit. Procedura de insolvență este o procedură concursuală, colectivă și egalitară, care se aplică debitorului în vederea lichidării averii acestuia pentru acoperirea pasivului, urmată de radierea debitorului din registrul în care este înmatriculat, astfel cum rezultă din cuprinsul art. 5 alin. (1) pct. 45 din Legea nr. 85/2014. Din economia dispozițiilor Legii nr. 85/2014 referitoare la modalitățile concrete de valorificare a bunurilor în cadrul acestei proceduri judiciare rezultă că procedura de lichidare a bunurilor debitorului este efectuată de lichidatorul judiciar sub controlul judecătorului-sindic și toți creditorii participă împreună la urmărirea și recuperarea creanțelor lor. Distincția acestei din urmă proceduri față de executarea silită de drept comun din materie civilă privește două componente: una se referă la organul care aplică procedura — la executarea silită civilă, acesta este executorul judecătoresc (art. 623 din Codul de procedură civilă), iar în cadrul procedurii insolvenței, acesta este lichidatorul judiciar [art. 64 lit. i) din Legea nr. 85/2014]; a doua componentă se referă la instanța care exercită controlul de legalitate asupra procedurii — în timp ce în cadrul executării silită civile aceasta este instanța de executare (judecătoria), în cadrul procedurii insolvenței instanța este reprezentată de judecătorul-sindic din cadrul tribunalului sau, după caz, al tribunalului specializat, în a cărui circumscripție își are sediul debitorul, conform dispozițiilor art. 120 din Codul de procedură civilă.

15. În continuare, Curtea observă că titularul unei creanțe certe, lichide și exigibile, este deținătorul unui bun în sensul art. 1 din Primul Protocol adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale. Dreptul său trebuie apărat și protejat, iar acesta trebuie să beneficieze de toate garanțiile specifice recunoscute în legislație, inclusiv de acelea care să îi asigure, la nevoie, realizarea dreptului pe cale silită. Una dintre aceste garanții este cea prevăzută de dispozițiile art. 91 alin. (1) din Legea nr. 85/2014, care reglementează regimul bunurilor debitorului înstrăinate în

procedura insolvenței de către administratorul judiciar sau lichidatorul judiciar. Norma stabilește că aceste bunuri sunt dobândite libere de orice sarcini, excepție de la acest regim făcând bunurile supuse măsurilor asigurătorii dispuse în cadrul procesului penal în vederea confiscării speciale și/sau confiscării extinse. Autoarea excepției de neconstituționalitate consideră că norma criticată împiedică înstrăinarea acestor bunuri până la momentul ridicării sechestrului asigurător penal (care durează, de regulă, până la soluționarea definitivă a cauzei penale), împrejurare ce generează o discriminare a creditorilor din procedura insolvenței față de creditorii din procedura de executare silită de drept comun, cu afectarea discreționară a dreptului de proprietate al creditorilor din procedura insolvenței.

16. Cu privire la confiscare, Curtea reține că aceasta este o măsură de siguranță cu caracter patrimonial, constând în trecerea silită în proprietatea statului a unor bunuri aflate în posesia sau, după caz, proprietatea făptuitorului, menținerea bunurilor în patrimoniul făptuitorului creând o stare de pericol pentru valorile sociale. Având în vedere categoriile de bunuri ce pot face obiectul acestei măsuri, respectiv cele folosite sau care sunt rezultatul unei infracțiuni sau chiar cele a căror deținere este interzisă de legea penală sau cele cu privire la care instanța își formează convingerea că provin din activități infracționale, se poate pune în discuție caracterul licit al dobândirii bunului. Așa fiind, scopul măsurii asigurătorii dispuse în vederea confiscării nu este acela de a crea un avantaj patrimonial vreunei persoane care deține un drept de creanță, ci de a asigura că anumite categorii de bunuri rămân în patrimoniul unei persoane, urmând a fi trecute în patrimoniul statului în condițiile în care se dispune luarea măsurii. Efectele măsurilor asigurătorii în dreptul penal sunt determinate chiar prin lege, art. 249 alin. (2) din Codul de procedură penală reglementând „*indisponibilizarea unor bunuri mobile sau imobile, prin instituirea unui sechestr asupra acestora*”. Dispozițiile penale în materia măsurilor asigurătorii se completează cu cele din materia procesuală civilă, în temeiul dispozițiilor art. 2 alin. (2) din Codul de procedură civilă.

17. Cu privire la acest aspect, prin Decizia nr. 2 din 19 februarie 2018, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul competent să soluționeze recursul în interesul legii, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 463 din 5 iunie 2018, instanța supremă a statuat că noțiunea de „indisponibilizare” la care se referă dispozițiile art. 249 alin. (2) din Codul de procedură penală, ca și în materie civilă (unde art. 745 din Codul de procedură civilă stabilește că, din momentul sechestrării bunurilor, debitorul nu mai poate dispune de ele cât timp durează executarea, sub sancțiunea unei amenzi judiciare de la 2.000 lei la 10.000 lei, dacă fapta nu constituie infracțiune), presupune că „titularul bunului nu mai poate dispune liber de el, în sensul că nu îl mai poate înstrăina, greva cu sarcini, dona, închiria, fiindu-i interzis, în general, orice act voluntar care ar putea conduce la scăderea valorii bunului ori la sustragerea lui de la urmărire. Bunurile nu sunt scoase, ci rămân în circuitul civil, fiind suspendat, pe durata instituirii măsurii, doar dreptul de dispoziție voluntară asupra acestora aparținând proprietarului. Astfel fiind, indisponibilizarea constituie o măsură de natură preventivă și constă în suspendarea temporară a dreptului de dispoziție juridică și/sau materială a proprietarului asupra bunurilor sale mobile sau imobile, cu scopul menținerii acestora în patrimoniul său spre a putea servi la nevoie pentru garantarea executării silită a unei creanțe ce s-ar obține împotriva sa” (paragrafele 65 și 66).

18. Mai mult, pronunțându-se asupra soluției legislative similare celei criticate în prezenta cauză, respectiv asupra dispozițiilor art. 53 din Legea nr. 85/2006, prin Decizia nr. 522 din 11 iulie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 78 din 26 ianuarie 2018, Curtea Constituțională a respins ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate și a reținut că

bunurile indisponibilizate prin măsuri procesuale penale au un regim legal diferit, impus de existența unei proceduri speciale penale, ca urmare a importanței valorilor sociale ocrotite de lege, rațiune pentru care se derogă de la dreptul comun al procedurii insolvenței, a cărui regulă este că bunurile înstrăinate sunt dobândite libere de orice sarcini, precum ipoteci, garanții reale mobiliare sau drepturi de retenție, de orice fel, ori măsuri asigurătorii, excepția fiind măsurile asigurătorii sau măsurile preventive specifice, instituite în cursul procesului penal. Curtea a stabilit că prin prevederile legale criticate este garantat, în mod egal, dreptul de proprietate pentru toți creditorii debitorului aflat în faliment, în sensul că toți creditorii se pot îndestula din averea debitorului, prin distribuirea sumelor rezultate din vânzarea bunului în procedura falimentului, în ordinea de prioritate stabilită de prevederile Legii nr. 85/2006, fiind în consonanță cu sensul noțiunii de procedură a falimentului, respectiv acea procedură de insolvență concursuală colectivă și egalitară care se aplică debitorului în vederea lichidării averii acestuia pentru acoperirea pasivului, potrivit art. 3 pct. 23 din Legea nr. 85/2006 (paragraful 26). De asemenea, Curtea a reținut că prevederile art. 53 din Legea nr. 85/2006 trebuie interpretate și aplicate în coroborare cu celelalte norme în materia insolvenței, cu Codul de procedură penală, în ceea ce privește măsurile asigurătorii și măsurile preventive, în funcție de evoluția și stadiul acestor proceduri, aspecte ce țin de resortul instanței de judecată și al autorităților îndrituite cu ducerea la îndeplinire a măsurilor instituite prin aceste acte normative (paragraful 28).

19. Mai mult, indisponibilizarea nu conferă acestor bunuri caracter de inalienabilitate și insesizabilitate, așa cum reține Înalta Curte de Casație și Justiție în Decizia nr. 2 din 19 februarie 2018 (paragrafele 67 și 68), ceea ce conduce la concluzia că existența acestei măsuri nu împieteză asupra valorificării drepturilor creditorilor din procedura insolvenței, cu atât mai mult cu cât măsurile asigurătorii dispuse în procesul penal nu conferă beneficiarului acestora calitatea de creditor preferențial în raport cu creditorii din cadrul procedurii insolvenței. Astfel, atunci când luarea măsurilor asigurătorii vizează confiscarea specială sau confiscarea extinsă, titular al creanței incerte ori eventuale este statul, care nu se bucură de prioritate nici în acest caz întrucât bunurile ce fac obiectul confiscării trec în proprietatea privată a statului, așa cum prevede Ordonanța Guvernului nr. 14/2007 pentru reglementarea modului și condițiilor de valorificare a bunurilor intrate, potrivit legii, în proprietatea privată a statului, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 694 din 23 septembrie 2014, cu modificările și completările ulterioare. „Altfel spus, în situația sechestrului penal ne aflăm în prezența unei creanțe eventuale, incerte, care își are izvorul în fapta ilicită cauzatoare de prejudiciu și care angajează răspunderea civilă delictuală a învinuitului/suspectului sau inculpatului” (paragraful 85). În măsura în care procesul penal s-ar finaliza cu o soluție de condamnare, creanța eventuală a statului s-ar transforma în creanță certă, lichidă și exigibilă, care ar avea caracterul unei creanțe bugetare și care s-ar putea pune în executare cu respectarea normelor din Codul de procedură fiscală.

20. În același sens s-a pronunțat și Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept prin Decizia nr. 1 din 20 ianuarie 2020, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 147 din 25 februarie 2020, statuând cu privire la posibilitatea înstrăinării bunurilor asupra cărora a fost instituită măsuri asigurătorii în cadrul unui proces penal de către administratorul judiciar/lichidatorul judiciar în cadrul procedurii insolvenței. Având în vedere că problema de drept a primit interpretări diferite, faptul că unele instanțe de judecată au considerat că Decizia nr. 2 din 19 februarie 2018 nu cuprinde nicio referire la procedura insolvenței, precum și faptul că Legea nr. 85/2014 cuprinde, într-adevăr, reglementări distincte față de dispozițiile de drept comun, Înalta Curte de

Casație și Justiție a constatat că excepția prevăzută de art. 91 alin. (1) teza a doua din Legea nr. 85/2014 vizează „modalitatea în care se realizează dobândirea bunului, urmând a fi menținută măsura sechestrului asigurător instituit în vederea confiscării și după înstrăinarea bunului, fără a fi însă de natură a împiedica sau a temporiza o astfel de înstrăinare, textul stabilind doar efectul ulterior înstrăinării bunului, acela de bun liber de sarcini sau de bun grevat de sarcini”. În temeiul dispozițiilor art. 519—521 din Codul de procedură civilă, al căror scop este acela de a institui un mijloc eficient pentru asigurarea interpretării uniforme a normelor juridice și pentru a preveni posibilitatea apariției unei practici neunitare, instanța supremă a reținut că „teza întâi din art. 91 alin. (1) din Legea nr. 85/2014 reglementează fără putință de tăgadă premisa deja produsă a înstrăinării, a dobândirii de către terți în cadrul procedurii insolvenței a unor bunuri asupra cărora este instituită măsura asigurătorie în vederea eventualei confiscări speciale/extinse care nu a fost încă dispusă în procesul penal, al cărei caracter eventual este dat de lipsa unei hotărâri definitive pe latură penală, iar teza a doua din același text se referă doar la caracterul de bun liber de sarcini sau de bun grevat de sarcini, iar nu la vreo inalienabilitate sau insesizabilitate a acestuia. Cu alte cuvinte, legiuitorul stabilește consecințele ce au loc după înstrăinarea/dobândirea valabilă, iar nicidecum un impediment absolut de a fi valorificat în cadrul unei proceduri judiciare a insolvenței. În acest sens trebuie subliniată și denumirea marginală a textului de lege (respectiv „Regimul bunurilor înstrăinate în procedura insolvenței de către administratorul sau lichidatorul judiciar”); de altfel, art. 91 alin. (1) teza a doua din Legea nr. 85/2014 face referire la dobândirea liberă de orice sarcini a bunului, precum privilegiu, gajuri, ipotecă sau drepturi de retenție, sechestre de orice fel, făcând excepție de la acest regim (respectiv al dobândirii bunurilor libere de orice sarcini) măsurile asigurătorii dispuse în procesul penal în vederea confiscării speciale și/sau confiscării extinse, care se mențin și ulterior înstrăinării” (paragrafele 116 și 117).

21. De altfel, însuși legiuitorul din materie penală a prevăzut posibilitatea ca măsura penală a confiscării să își producă efecte chiar în cazul înstrăinării bunurilor supuse unei asemenea măsuri, potrivit art. 112 alin. (3) din Codul penal, în cazul în care bunurile ce urmează a fi supuse confiscării nu se mai regăsesc în posesia sau patrimoniul infractorului, iar persoana căreia îi aparțin nu a cunoscut scopul folosirii lor, confiscându-se echivalentul în bani al acestora. Coroborând dispozițiile art. 249 alin. (1) și (2) din Codul de procedură penală cu cele ale art. 91 alin. (1) teza a doua din Legea nr. 85/2014, Înalta Curte a

concluzionat că „noțiunea de «indisponibilizare» la care face referire legea procesual penală nu se extinde și asupra unui efect suspensiv în procedura de lichidare prevăzută de Legea nr. 85/2014 în ceea ce privește bunul sechestrat sau de a împiedica lichidarea bunului, mai ales că scopul măsurii asigurătorii ar putea fi atins chiar și în condițiile în care s-ar proceda la vânzarea bunului, prin menținerea înscrierii respectivei sarcini în cartea funciară. Așadar, în atare situație, se poate proceda la vânzarea bunului în procedura insolvenței, cu înscrierea sarcinii decurgând din măsura asigurătorie în cartea funciară (atunci când este vorba despre bunuri imobile)” (paragrafele 119 și 120).

22. Prin soluția pronunțată, instanța supremă a statuat că „în interpretarea dispozițiilor art. 91 alin. (1), art. 102 alin. (8) și art. 154—158 din Legea nr. 85/2014 privind procedurile de prevenire a insolvenței și de insolvență, cu modificările și completările ulterioare, raportate la dispozițiile art. 249 alin. (1) și (2) din Codul de procedură penală (respectiv art. 163 alin. 1 și 2 din Codul de procedură penală de la 1968), existența unor măsuri asigurătorii înființate în cadrul unui proces penal asupra bunurilor unei persoane juridice, anterior deschiderii procedurii insolvenței, în vederea confiscării speciale, a reparării pagubei produse prin infracțiune sau a garantării executării cheltuielilor judiciare: a) nu suspendă procedura de lichidare prevăzută de Legea nr. 85/2014 în ceea ce privește bunul sechestrat; b) nu este de natură a indisponibiliza bunul asupra căruia a fost începută procedura de valorificare conform dispozițiilor Legii nr. 85/2014; c) nu împiedică lichidarea bunurilor efectuată de lichidatorul judiciar în exercitarea atribuțiilor conferite de Legea nr. 85/2014”.

23. Având în vedere argumentele expuse, precum și faptul că, potrivit dispozițiilor art. 126 alin. (3) din Constituție și ale art. 521 alin. (3) din Codul de procedură civilă, interpretarea dată dispozițiilor art. 91 alin. (1) din Legea nr. 85/2014 de Înalta Curte de Casație și Justiție este obligatorie pentru toate instanțele judecătorești, inclusiv pentru judecătorul-sindic din cadrul tribunalului sau, după caz, al tribunalului specializat competent cu soluționarea procedurii insolvenței, Curtea Constituțională constată că dispozițiile criticate, astfel cum au fost interpretate prin Decizia nr. 1 din 20 ianuarie 2020, sunt în acord cu prevederile art. 16 alin. (2) privind egalitatea în drepturi, ale art. 44 referitor la dreptul de proprietate, precum și ale art. 53 referitor la restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți fundamentale din Constituție.

24. Pentru toate aceste motive, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de BRD — Groupe Société Générale — S.A. în Dosarul nr. 29.969/3/2014 al Tribunalului București — Secția a VII-a civilă și constată că dispozițiile art. 91 alin. (1) teza a doua din Legea nr. 85/2014 privind procedurile de prevenire a insolvenței și de insolvență sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului București — Secția a VII-a civilă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I. Pronunțată în ședința din data de 2 martie 2023.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
MARIAN ENACHE

Magistrat-asistent-șef,
Mihaela Senia Costinescu

REPUBLICĂRI

HOTĂRÂREA GUVERNULUI Nr. 620/2001 pentru aprobarea Regulamentului de organizare și funcționare a Agenției Naționale pentru Locuințe*)

Art. 1. — Se aprobă Regulamentul de organizare și funcționare a Agenției Naționale pentru Locuințe, prevăzut în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

Art. 2. — Pe data intrării în vigoare a prezentei hotărâri se abrogă Hotărârea Guvernului nr. 579/1999 pentru aprobarea Regulamentului de organizare și funcționare a Agenției Naționale pentru Locuințe, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 358 din 28 iulie 1999.

ANEXĂ

REGULAMENT

de organizare și funcționare a Agenției Naționale pentru Locuințe

CAPITOLUL I Dispoziții generale

Art. 1. — Agenția Națională pentru Locuințe, denumită în continuare A.N.L., este organizată și funcționează potrivit prevederilor Legii nr. 152/1998 privind înființarea Agenției Naționale pentru Locuințe, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 2. — A.N.L. este instituție de interes public, cu personalitate juridică, aflată sub autoritatea Ministerului Dezvoltării, Lucrărilor Publice și Administrației, cu autonomie financiară și își desfășoară activitatea potrivit reglementărilor în vigoare și ale prezentului regulament.

Art. 3. — (1) A.N.L. coordonează constituirea, atragerea și administrarea unor surse de finanțare, în condițiile legii, pentru construirea, cumpărarea, reabilitarea, consolidarea și extinderea unor locuințe, inclusiv a celor exploatate în regim de închiriere.

(2) Resursele de natură bugetară se fundamentează și se alocă prin ordonatorul principal de credite — ministrul dezvoltării, lucrărilor publice și administrației.

Art. 4. — (1) Depozitarea resurselor și derularea activităților specifice programelor prevăzute la art. 2 alin. (1) lit. e) din Legea nr. 152/1998, republicată, cu modificările și completările ulterioare, se realizează prin instituții financiare autorizate potrivit legii și agreeate de A.N.L. pe bază de convenții.

(2) Pentru sprijinirea unor programe de construcție a locuințelor, pentru acces la terenuri de construcție și pentru asigurarea unor facilități beneficiarilor de credite A.N.L. încheie convenții cu autoritățile administrației publice locale.

CAPITOLUL II Obiectul de activitate

Art. 5. — Obiectivele A.N.L. sunt prevăzute la art. 2 alin. (1) din Legea nr. 152/1998, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

CAPITOLUL III Atribuțiile A.N.L.

Art. 6. — (1) În realizarea obiectului său de activitate A.N.L. are următoarele atribuții principale:

a) efectuează anual studii de specialitate privind cererea și oferta de locuințe, în colaborare cu autoritățile administrației publice centrale și locale;

b) asigură realizarea de construcții de locuințe în condițiile prevăzute de Legea nr. 152/1998, republicată, cu modificările și completările ulterioare;

c) realizează investiții privind construcția de locuințe sau intervenții la construcțiile existente în condițiile prevăzute de Legea nr. 152/1998, republicată, cu modificările și completările ulterioare;

d) fundamentează cererile anuale de alocații de la bugetul de stat pentru finanțarea programelor de construcții de locuințe prevăzute de Legea nr. 152/1998, republicată, cu modificările și completările ulterioare;

e) coordonează constituirea și atragerea unor surse de finanțare, altele decât cele din bugetul de stat: garanții pentru buna execuție în decontarea unor lucrări de investiții, donații ale unor persoane fizice sau juridice, alte surse legal constituite;

f) emite titluri de valoare sub formă de obligațiuni pe termen mediu și lung, pentru atragerea de resurse necesare în vederea finanțării locuințelor;

g) stabilește plafoanele maxime de cost ale locuințelor executate prin programele proprii prevăzute de Legea nr. 152/1998, republicată, cu modificările și completările ulterioare;

h) stabilește condițiile de folosire a sumelor acumulate, inclusiv a plasamentelor financiare necesare;

i) efectuează toate operațiunile imobiliare necesare construirii, finalizării și predării către beneficiari a locuințelor construite prin programele proprii prevăzute de Legea nr. 152/1998, republicată, cu modificările și completările ulterioare;

*) Republicată în temeiul art. II din Hotărârea Guvernului nr. 902/2016 pentru modificarea Regulamentului de organizare și funcționare a Agenției Naționale pentru Locuințe, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 620/2001, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1014 din 16 decembrie 2016, dându-se textelor o nouă numerotare.

Hotărârea Guvernului nr. 620/2001 a fost publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 381 din 12 iulie 2001 și ulterior a fost modificată prin: — Hotărârea Guvernului nr. 1.343/2002 pentru modificarea Regulamentului de organizare și funcționare a Agenției Naționale pentru Locuințe, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 620/2001, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 893 din 10 decembrie 2002;

— Hotărârea Guvernului nr. 537/2013 pentru modificarea și completarea unor acte normative privind Agenția Națională pentru Locuințe, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 492 din 5 august 2013.

j) încheie convenții cu instituțiile bancare pe care le agreează, pentru depozitarea resurselor sale;

k) dobândește terenuri destinate construirii de locuințe;

l) încheie contracte și/sau convenții, în condițiile legii, cu autoritățile administrației publice locale și centrale, în vederea dobândirii terenurilor destinate construcției de locuințe;

m) încheie convenții cu instituții bancare autorizate, depozitare ale resurselor sale, pentru operare pe piețele de capital;

n) elaborează proceduri cu privire la condițiile specifice de desfășurare a programelor proprii prevăzute de Legea nr. 152/1998, republicată, cu modificările și completările ulterioare;

o) întocmește și execută, potrivit legii, bugetul de venituri și cheltuieli pentru administrația centrală și pentru subunitățile sale;

p) asigură achiziționarea, administrarea și gestionarea mijloacelor fixe și a obiectelor de inventar, necesare desfășurării activității, conform prevederilor legale;

r) asigură îndeplinirea obligațiilor care îi revin pentru aplicarea convențiilor și acordurilor internaționale;

s) colaborează cu organele administrației publice centrale și locale în scopul îndeplinirii atribuțiilor ce îi revin;

t) prezintă Guvernului, prin Ministerul Dezvoltării, Lucrărilor Publice și Administrației, anual sau ori de câte ori este necesar, informări asupra activității sale.

(2) În realizarea obiectului său de activitate A.N.L. poate exercita orice alte atribuții, conform legii.

CAPITOLUL IV

Organizarea și desfășurarea activității A.N.L.

Art. 7. — Activitatea A.N.L. se desfășoară prin administrația centrală și prin oficiile regionale pentru locuințe din subordinea acesteia.

Art. 8. — (1) Sediul administrației centrale a A.N.L. este în municipiul București.

(2) Sediile oficiilor regionale pentru locuințe sunt situate, de regulă, în municipiile reședință de județ.

Art. 9. — Oficiile regionale pentru locuințe care asigură realizarea programelor de construcții de locuințe A.N.L. în teritoriu se înființează prin hotărâre a Consiliului de administrație al A.N.L. și nu au personalitate juridică.

Art. 10. — Oficiile regionale pentru locuințe, ca structură regională, se dezvoltă pe măsura cuantificării volumului de activitate din teritoriu și identificării unor programe de dezvoltare a construcției de locuințe pentru diferite zone ale țării.

Art. 11. — Structura organizatorică a oficiilor regionale pentru locuințe se aprobă de Consiliul de administrație al A.N.L., cu încadrarea în numărul total de personal aprobat pentru A.N.L.

Art. 12. — Personalul oficiilor regionale pentru locuințe îndeplinește numai atribuții cu caracter operativ, activitatea de administrare fiind realizată de administrația centrală a A.N.L.

Art. 13. — Oficiile regionale pentru locuințe au următoarele atribuții și responsabilități:

a) asigură îndeplinirea obligațiilor ce revin A.N.L. în vederea executării contractelor încheiate cu autoritățile publice locale și/sau centrale și a convențiilor încheiate cu instituțiile financiar-bancare, după caz;

b) colaborează cu organele administrațiilor publice locale și/sau centrale în scopul îndeplinirii atribuțiilor ce le revin;

c) răspund de gestionarea mijloacelor fixe și a obiectelor de inventar pe care le au în dotare;

d) desfășoară activități de prospectare a pieței de locuințe;

e) execută sarcinile transmise de administrația centrală a A.N.L.

CAPITOLUL V

Conducerea, administrarea și structura A.N.L.

Art. 14. — Conducerea A.N.L. se realizează prin Consiliul de administrație ca organ executiv.

Art. 15. — Administrarea A.N.L. se realizează prin:

a) Consiliul de administrație al A.N.L., organ executiv compus din 5—7 membri desemnați și numiți prin ordin al ministrului dezvoltării, lucrărilor publice și administrației;

b) președintele Consiliului de administrație al A.N.L., numit prin ordin al ministrului dezvoltării, lucrărilor publice și administrației, care are și calitatea de director general al A.N.L. și este reprezentant legal în toate raporturile și convențiile care concurează la realizarea obiectului de activitate al A.N.L.

Art. 16. — (1) Mandatul membrilor Consiliului de administrație al A.N.L. este de regulă de 4 ani și este valabil până la încetarea aplicabilității ordinului ministrului dezvoltării, lucrărilor publice și administrației prevăzut la art. 15 lit. a).

(2) În cazul vacanței locurilor din Consiliul de administrație al A.N.L. ca urmare a demisiei, revocării sau decesului vor fi numiți noi membri până la încheierea mandatului inițial, în termen de 30 de zile.

Art. 17. — Membrii Consiliului de administrație al A.N.L. beneficiază de o indemnizație lunară în cuantum de 20% din salariul de bază brut lunar al directorului general al A.N.L. Membrii consiliului de administrație nu sunt salariați ai A.N.L., cu excepția directorului general al A.N.L.

Art. 18. — Consiliul de administrație al A.N.L. are atribuțiile prevăzute de lege.

Art. 19. — Nu pot fi desemnați membri ai Consiliului de administrație al A.N.L. sau vor fi revocați de drept acei membri care se găsesc în una dintre următoarele situații:

a) au antecedente penale;

b) au interdicții, stabilite potrivit legii, de a conduce, de a controla, de a gestiona sau de a administra o societate ori o instituție publică.

Art. 20. — Membrii Consiliului de administrație al A.N.L. nu pot vinde direct sau indirect imobile A.N.L. ori clienților acesteia, nu pot încheia cu aceasta sau cu clienții ei contracte de lucrări sau livrări, nu pot impune A.N.L. ori clienților acesteia alegerea unui furnizor, antreprenor sau prestator de servicii, în scopul realizării uneia dintre operațiunile prevăzute de lege.

Art. 21. — Consiliul de administrație al A.N.L. funcționează în condițiile legii și în baza unui regulament de organizare și funcționare, adoptat de către Consiliul de administrație în exercițiu și aprobat prin ordin al ministrului dezvoltării, lucrărilor publice și administrației.

Art. 22. — (1) Secretariatul Consiliului de administrație al A.N.L. este asigurat de A.N.L.

(2) Numirea, atribuțiile, remunerația și revocarea secretarului Consiliului de administrație sunt stabilite prin Regulamentul de organizare și funcționare al Consiliului de administrație, prevăzut la art. 21, cu respectarea reglementărilor în vigoare privind salarizarea.

Art. 23. — Atribuțiile președintelui Consiliului de administrație sunt stabilite prin Regulamentul de organizare și funcționare al Consiliului de administrație.

Art. 24. — Directorul general al A.N.L. are, în principal, următoarele atribuții și responsabilități:

a) reprezintă, personal sau prin delegat, interesele A.N.L. în relațiile cu celelalte organe, organizații și agenți economici, precum și cu persoane fizice din țară și din străinătate;

b) poate delega o parte din atribuțiile sale unui director general adjunct sau unui director din conducerea operativă a A.N.L., după caz; delegarea de atribuții se face în scris;

c) stabilește atribuțiile, competențele și relațiile compartimentelor de la toate nivelurile organizatorice ale A.N.L., precum și relațiile acestora cu terții;

d) propune modificarea structurii organizatorice și funcționale a A.N.L.;

e) emite decizii de angajare, modificare și încetare, după caz, a raporturilor de muncă și aplică sancțiuni disciplinare prevăzute de lege pentru personalul angajat al A.N.L. și orice alte decizii în exercitarea atribuțiilor sale, în condițiile legii;

f) exercită orice alte atribuții ce îi sunt delegate de Consiliul de administrație al A.N.L.

Art. 25. — (1) În cadrul structurii organizatorice a A.N.L., prin hotărâri ale Consiliului de administrație al A.N.L., se pot organiza birouri, servicii și alte compartimente, precum și oficii regionale pentru locuințe, cu încadrarea în numărul total de posturi aprobat, în condițiile legii.

(2) Atribuțiile și sarcinile personalului A.N.L. vor fi stabilite prin fișa postului.

Art. 26. — (1) Structura organizatorică și numărul maxim de posturi ale A.N.L. se aprobă prin ordin al ministrului dezvoltării, lucrărilor publice și administrației, cu respectarea prevederilor legale în vigoare.

(2) Structura operativă a A.N.L. este formată din direcții, servicii, birouri și alte compartimente, precum și oficii regionale pentru locuințe, în conformitate cu legislația în vigoare.

Art. 27. — Dotarea A.N.L. cu mijloace fixe și obiecte de inventar, inclusiv cu parc auto necesar pentru desfășurarea

activității, este aprobată de Consiliul de administrație al A.N.L., în condițiile legii, în limita bugetului de venituri și cheltuieli aprobat.

CAPITOLUL VI

Salarizarea și alte drepturi ale personalului A.N.L. și ale structurilor sale teritoriale

Art. 28. — (1) Salarizarea personalului A.N.L. se face în conformitate cu prevederile legale în vigoare aplicabile personalului plătit din fonduri publice, cu încadrarea în bugetul de venituri și cheltuieli al A.N.L., aprobat în condițiile legii.

(2) Președintele Consiliului de administrație al A.N.L. reprezintă instituția la negocierea salariilor personalului de conducere și de execuție al A.N.L.

Art. 29. — (1) Directorul general și directorii generali adjuncți ai A.N.L. se numesc prin ordin al ministrului dezvoltării, lucrărilor publice și administrației.

(2) Salariul de bază brut al directorului general și al directorilor generali adjuncți ai A.N.L. se stabilește în condițiile legii, odată cu numirea acestora.

Art. 30. — Statele de funcții și, respectiv, de personal se aprobă de Consiliul de administrație al A.N.L.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; 012329
C.I.F. RO427282, IBAN: RO55RNCB0082006711100001 BCR
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 DTCPMB (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, www.monitoruloficial.ro
Adresa Centrului pentru relații cu publicul este: șos. Panduri nr. 1, bloc P33, sectorul 5, București; 050651.
Tel. 021.401.00.73, 021.401.00.78, e-mail: concursurifp@ramo.ro, convocariaga@ramo.ro
Pentru publicări, încărcați actele pe site, la: <https://www.monitoruloficial.ro>, secțiunea Publicări.

